

Jeg forstår, at det er et kæmpestort problem og er dybt forargeligt, at virksomhedernes ejere i øjeblikket betaler mere i skat, flere kroner i skat, end de gjorde, mens hr. Thor Pedersen var økonomiminister. Derfor skal vi have kæmpestore skattelettelser til erhvervslivets ejere, og vi skal have genskabt muligheder for skattetænkning og nye fidusmuligheder.

Men man skal jo lytte godt efter. De betaler flere kroner i skat, siger hr. Thor Pedersen. Ja, det gør erhvervslivet, og det tror jeg erhvervslivet er meget, meget glade for, at de gør, for hvorfor betaler de mere i skat? Det er jo, fordi erhvervslivet tjener virkelig godt i øjeblikket. De har gode tider i disse år i modsætning til dengang, hvor hr. Thor Pedersen var økonomiminister. Da tjente de meget lidt, og derfor betalte de også mindre i skat.

Derfor skal jeg slutte med et spørgsmål til hr. Thor Pedersen: Tror hr. Thor Pedersen ikke, at erhvervslivet trods alt foretrækker at beholde to tredjedele af et meget stort overskud til virksomhedens videre drift og til deres egen glæde og fornøjelse fremfor to tredjedele af en meget lille indkomst, sådan som det var i hr. Thor Pedersens tid?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Jens Peter Vernersen spørger, hvad man sammenligner med, og hvorfor man sammenligner med 1987. Jamen det gør jeg af den gode grund, at det var det sidste og det eneste store højkonjunkturforløb, som fandt sted under regeringen Poul Schlüter.

Og hvad var resultaterne dengang? Var der flere eller færre ledige? Ja, der var 220.000 registrerede ledige, altså 30.000-40.000 mindre end nu, hvis man tager personer på orlov og indregner, hvor de hører hjemme, nemlig i ledighedsstatistikken. Så der er ikke noget unaturligt i, at man sammenligner højkonjunkturforløb. Sådan vil det være, og sådan bør det være.

Så vil jeg sige, at jeg aldrig har påstået, at jeg forstår radikal tankegang. Den byrde lever jeg så med. Jeg tror, at livet er for kort til at forstå De Radikale, altså deres måde at kommunikere på. Jeg talte lige præcis ikke om personer, der kan anerkendes som flygtninge. Det er rigtigt, som fru Elisabeth Arnold siger, at der er nogle helt klare betingelser, som man skal efterleve i forhold til personer, der er anerkendt som flygtninge.

Men jeg taler om personer, som ikke kan anerkendes som flygtninge, folk, der bare er flygtet fra fattigdom, og som ikke personligt er forfulgt. Her er en stor forskel på, hvad man kan og ikke kan og de pligter, man har til at give ophold eller i givet fald at kunne sende folk tilbage.

Hr. Torben Lund siger, at der manipuleres. Det er hr. Torben Lund jo en sand mester i. Det var et fantastisk godt eksempel. Hr. Torben Lund spørger, om virksomheden ikke gerne vil betale mere i skat, når nu det går bedre, altså dette at en større omsætning giver et større overskud, der udløser større skatter. Jo, selvfølgelig vil de det.

Men det er jo slet ikke det, vi taler imod. Vi taler om nye byrder og nye afgifter. Der er altså ikke tale om dette, at man har et ekstra skattebeløb, fordi man har en større omsætning. Næh, der er tale om, at man vælter nye udgiftsområder over på de virksomheder, der skulle have brugt pengene til at ansætte de personer, som går ledige. Det er det, sagen drejer sig om.

Det er her, skillelinjen er i dansk politik: Der er dem, der mener, at det drejer sig om at bruge pengene til at sikre folks lediggang, og der dem, der mener, at man skal bruge midlerne til at sikre, at folk kan blive selvhjulpne i almindelig virksomhed, som producerer de ydelser, der finansierer vores velfærdssamfund. Der går skillelinjen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo tydeligt, at hr. Thor Pedersen har fået læst på lektien siden i går. Vi kom lidt tættere på svaret om det tyveri, der via satspuljeforliget hver måned sker fra landets pensionister.

Hr. Thor Pedersen henviser til, at flere er med. Men helt ærligt, det gør det da ikke bedre, at tyveriet gennemføres af Venstre, Socialdemokratiet, De Radikale, De Konservative, SF og CD i fællesskab. Det, at man er flere om at gøre det, gør da ikke selve handlingen lovlig eller bedre og hjælper jo ikke pensionisten, bistandsmodtageren, den arbejdsløse.

De mangler i år 2,6 mia. kr. De fattigste her i samfundet har man i 1997 - det gør man også i 1998 - taget 2,6 mia. kr. fra. Pengene putter man ned i en sukkerskål, og de selv samme partier, der gennemførte tyveriet, sætter sig i fællesskab ned og aftaler, hvem der skal have penge fra sukkerskålen.